

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 4.3.2009 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a přísedících Ing. Anny Řežábkové a Jany Kantové, t a k t o :

Obžalovaní

1) Ing. S [redacted] P [redacted],

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. ve výkonu trestu ve Věznici Kynšperk nad Ohří,

2) Ing. J [redacted] J [redacted],

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], t.č. ve výkonu trestu ve Věznici Kuřim,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

z p r o š t ů j í   o b ž a l o b y

pro skutek, že dne 2.7.2001 v Chebu v úmyslu získat majetkový prospěch pro obchodní společnost [REDAKCE], spol. s r.o., v níž J. [REDAKCE] J. [REDAKCE] vykonával funkci jednatele, na úkor společnosti [REDAKCE], a.s., v níž vykonával Ing. J. [REDAKCE] J. [REDAKCE] funkci člena dozorčí rady a Ing. S. [REDAKCE] P. [REDAKCE] funkci člena představenstva, uzavřeli Ing. J. [REDAKCE] J. [REDAKCE] jménem společnosti [REDAKCE], spol. s r.o. a Ing. S. [REDAKCE] P. [REDAKCE] jménem společnosti [REDAKCE], a.s., kupní smlouvu, na jejímž základě bylo z majetku společnosti [REDAKCE], spol. s r.o. převedeno do majetku společnosti [REDAKCE] [REDAKCE], a.s., 76 538 ks akcií emitenta Západočeský dřevařský průmysl, akciová společnost, v úhrnné nominální hodnotě 45.922.800,- Kč za sjednanou kupní cenu 30.420.000,- Kč, ač obvyklá úhrnná cena těchto akcií v době uzavření smlouvy činila 1.372.326,- Kč, přičemž uzavřením této smlouvy získala společnost [REDAKCE], spol. s r.o., jejímž předmětem byla obchodní činnost – koupě za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, majetkový prospěch 29.047.674,- Kč na úkor společnosti [REDAKCE], a.s., se stejným předmětem činnosti,

č í m ž   m ě l i   s p á c h a t

obžalovaný Ing. J. [REDAKCE] J. [REDAKCE]

trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, 4 trestního zákona,

obžalovaný Ing. S. [REDAKCE] P. [REDAKCE]

pomoc k trestnému činu zneužívání informací v obchodním styku podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 128 odst. 2, 4 trestního zákona.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], CSc., správce konkurzní podstaty úpadce [REDAKCE], a.s. se sídlem [REDAKCE], IČ [REDAKCE], s uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Proti oběma obžalovaným byla dne 11.9.2007 podána zdejšímu soudu obžaloba pro shora popsané jednání. Soud obžalobu projednal v hlavním líčení, v němž provedl všechny důkazy opatřené orgány činnými v trestním řízení v přípravném řízení a též důkazy další, které byly opatřeny v průběhu řízení před soudem.

Na úvod soud zrekapituluje skutková zjištění učiněná z listinných důkazů ohledně

právnických osob, které jsou zmíněny v popisu skutku. Společnost [REDACTED] a.s., IČ [REDACTED] (dále jen E [REDACTED]), byla zapsána do obchodního rejstříku dne 15.12.1994. V době, kdy došlo k obchodu popsanému ve výroku rozsudku, měla společnost jako předmět podnikání zapsáno vodoinstalatérství (včetně topenářství), plynoinstalatérství, zprostředkovatelské služby v režimu živnosti volné, marketingové služby v režimu živnosti volné, nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej v režimu živnosti volné a montáž a opravy vyhrazených plynových zařízení. V představenstvu společnosti byli svědkyně Z [REDACTED] P [REDACTED] jako předseda představenstva, svědek Ing. J [REDACTED] J [REDACTED] jako člen představenstva a obžalovaný Ing. S [REDACTED] P [REDACTED] jako člen představenstva. Za společnost byl oprávněn jednat samostatně předseda představenstva nebo kterýkoli člen představenstva. V dozorčí radě společnosti byli obžalovaný Ing. J [REDACTED] J [REDACTED] a J [REDACTED] J [REDACTED]. Základní kapitál společnosti byl ve výši 100.000.000,- Kč. Akcie společnosti tvořilo 50 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 20.000,- Kč a 198 kusů kmenových akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 500.000,- Kč. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 23.1.2004 č.j. 29K 23/2003-129 byl na majetek společnosti prohlášen konkurs, konkursním správcem byl ustaven svědek Ing. J [REDACTED] K [REDACTED], CSc.

Společnost P [REDACTED], spol. s r.o., IČ [REDACTED] (dále jen P [REDACTED]) byla zapsána do obchodního rejstříku dne 2.8.2004. V době, kdy došlo k obchodu popsanému ve výroku rozsudku, měla společnost jako předmět podnikání zapsanu zprostředkovatelskou činnost vyjma činností uvedených v § 3 živnostenského zákona a oborů stejného druhu a vyjma činností uvedených v příloze 1-3 živnostenského zákona a obchodní činnost - koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej vyjma činností uvedených v § 3 živnostenského zákona a vyjma činností uvedených v příloze 1-3 živnostenského zákona. Jednatel společnosti byl obžalovaný Ing. J [REDACTED] J [REDACTED], který byl také jediným společníkem a jedinou osobou oprávněnou jménem společnosti jednat. Základní kapitál společnosti byl ve výši 100.000,- Kč.

Společnost Z [REDACTED] a.s., Mariánské Lázně, což je obchodní jméno platné v době uzavření obchodu popsaného ve výroku rozsudku, nyní Z [REDACTED] [REDACTED], akciová společnost, IČ [REDACTED] (dále jen ZDP), byla zapsána do obchodního rejstříku dne 20.3.2001. Společnost vznikla jednorázovým založením zakladatelem – státním podnikem Z [REDACTED] [REDACTED] Mariánské Lázně, přijetím zakladatelského plánu a Stanov ze dne 6.2.2001. V době, kdy došlo k obchodu popsanému ve výroku rozsudku, měla společnost jako předmět podnikání zapsanu pilařskou výrobu, truhlářství, koupi zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej v rámci živnosti volné, zprostředkovatelskou činnost, vedení účetnictví, administrativní práce, ekonomické a organizační poradenství, technicko-organizační činnost v oblasti bezpečnosti práce v rámci živnosti volné, technicko-organizační činnost v oblasti ekologie v rámci živnosti volné, technicko-organizační činnost v oblasti požární ochrany v rámci živnosti volné a organizování a realizace výchovně-vzdělávacích aktivit včetně rekvalifikačních kurzů v rámci živnosti volné. V představenstvu společnosti byli svědkyně Ing. J [REDACTED] K [REDACTED] jako předsedkyně představenstva, svědek Ing. J [REDACTED] J [REDACTED] jako místopředseda představenstva a obžalovaný Ing. S [REDACTED] P [REDACTED] jako člen představenstva. Za společnost byli oprávněni jednat všichni členové představenstva a každý jeho člen samostatně. V dozorčí radě společnosti byli JUDr. S [REDACTED] P [REDACTED] jako předsedkyně dozorčí rady a svědkyně Z [REDACTED] P [REDACTED] a Ing. P [REDACTED] T [REDACTED] jako členové dozorčí rady. Základní kapitál společnosti byl ve výši 291.895.200,- Kč. Akcie společnosti tvořilo 486 492 kusů akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 600,- Kč.

Obžalovaný Ing. J. J. v přípravném řízení využil svého práva nevypovídat, v hlavním líčení se rovněž neměl zájem vyjádřit, neboť vždy požádal, aby hlavní líčení proběhlo v jeho nepřítomnosti.

Obžalovaný Ing. S. P. byl v přípravném řízení vyslechnut dne 7.5.2007, kdy projevil ochotu odpovídat na dotazy. Na dotaz, kdo dal popud k uzavření smlouvy o převodu akcií ze dne 2.7.2001 uvedl, že s ohledem na časový odstup to již neví, domnívá se, že snahou společnosti E. bylo získat majoritu ve společnosti ZDP. Netvrdí ale, že tato snaha byla popudem k uzavření smlouvy. K dotazu, kdo ze společnosti ZDP jej pověřil jednáním a podepsáním smlouvy, uvedl, že nikdo. K dotazu, kdo jej k takovému jednání a podpisu pověřil ze společnosti E. vysvětlil, že o koupi akcií bylo jednáno v představenstvu společnosti, ale nevzpomíná si, zda byl pořízen nějaký zápis. Na dotaz, zda byla v představenstvu společnosti E. stanovena nějaká cenová hranice, uvedl, že ano. Hranice byla stanovena konkrétní cenou, která vycházela ze součtu vlastního kapitálu společnosti ZDP za poslední dva roky děleno dvěma, výsledek byl rozpočítán na cenu akcie, která vyšla 448,- Kč. K dalšímu dotazu, kdo se účastnil jednání představenstva společnosti E. uvedl, že představenstvo v té době bylo tříčlenné, určitě se jednání účastnil obžalovaný Ing. J. J. Dalším členem představenstva byla paní P., ale nepamatuje si, zda se tohoto jednání účastnila. Na otázku, jak byla stanovena cena, za kterou byly akcie smluvně převedeny, uvedl, že v rámci běžného obchodního jednání došlo k dohodě o ceně.

Mnohem podrobněji se obžalovaný Ing. S. P. vyjádřil v hlavním líčení. Uvedl, že obžaloba použila jako podklad pro sepsání obžalobního návrhu zejména znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem Česká znalecká. Protože toto není první obžaloba, na jejímž základě stojí před soudem, ke které byl použit zmíněný znalecký posudek, v mezidobí již proběhlo zkoumání znaleckého posudku nezávislými znalci ze znaleckého ústavu Znalex a v jejich nálezu, který byl soudu předložen, jsou vyjmenována pochybení, kterých se Česká znalecká, jako zpracovatel původního posudku, dopustila. Česká znalecká se při zpracování svého posudku dopustila dvou věcných nesprávností a pak dalších, které jsou v rovině vyjadřovací. K nesprávnostem věcným patří zejména špatné určení nebo úplné se vyhnutí určení hodnoty akcie. Když se oceňuje akcie metodou, kterou Česká znalecká užila, metodou čistých aktiv, je bezpochyby nutné všechny položky majetku, které patří do vlastnictví společnosti, správně ocenit tržní cenou k datu 2.7.2001. Jednou z významných položek majetku byly nemovitosti a z nich zejména pozemky. Pro představu, ZDP měl v té době 28 ha pozemků rozmístěných na různých teritoriích Západočeského kraje a města Prahy. Pořizovací hodnota byla nízká, někde okolo 17 mil. Kč a to je údaj, který se táhne všemi účetními výkazy, což je v souladu se zákonem o účetnictví. Pozemky, které má společnost ve vlastnictví, se v účetnictví nepřeceňují na aktuální ceny proto, že pozemek je neopotřebovatelný, nedělají se k němu tzv. účetní odpisy. Nicméně z hlediska času je pozemek ve své reálné hodnotě velice často ceněn jinou hodnotou, než pořizovací, a to zejména tehdy, jestliže doba mezi pořízením a okamžikem, ke kterému se ocenění provádí, je delší. V daném případě ZDP je akciová společnost, která byla založena v roce 1990 nebo 1991, jako nástupce bývalého předchůdce - státního podniku, který se jmenoval stejně ZDP, který však vznikl někdy v 50. letech. Od té doby státní podnik měl ve svém majetku řadu těchto pozemků a při konverzi státního podniku na akciovou společnost a ani potom následně už za doby působení akciové společnosti, nedošlo k přecenění majetku na aktuální ceny. Proto se domnívá, že ceny pozemků v účetnictví jsou původní, nabývací. Česká znalecká prohlásila, že z důvodů nedostatku podkladů považuje nabývací cenu - účetní cenu - za cenu tržní. Zde

je první a základní problém tohoto posudku, protože toto tvrzení je neodůvodněné. Obžalovaný pro účely revizního posudku fyzicky objížděl katastrální úřady v místech, kde ZDP měl 28 ha pozemků rozmístěno a bez velkých problémů byl schopen zajistit výpisy z katastru nemovitostí, které dokládaly, které pozemky má nebo měl ZDP k dispozici. Tržní cena je pojem, který má nějakou náplň a rozhodně není možné prohlásit, že účetní cena je totožná s tržní cenou. Myslí si, že složka majetku, která byla v účetních cenách někde kolem 17 –20 mil. Kč, je v tržní ceně blízka 100 mil. Kč. Z této obrovské disproporce vzniklo podhodnocení akcií ZDP, protože v čistých aktivech na straně posudku zpracovaného Českou znaleckou se nacházela částka 17 mil. Kč, zatímco skutečně tržní hodnota byla nesrovnatelně vyšší. To se samozřejmě promítá do hodnoty vlastního kapitálu na jednu akcii, což je pojem odpovídající tržní hodnotě akcie.

Jako další problém na straně posudku zpracovaného Českou znaleckou bylo shledáno, že na pohledávky z obchodního styku byly nesprávně aplikovány nějaké znalecké postupy, kterými se aktualizovala nebo přeceňovala jejich hodnota. Česká znalecká si nezajistila žádné bližší informace, které však byly veřejně přístupné, o skladbě pohledávek, tzn. zejména jaký je jejich objem a v jaké části je jak dlouho po okamžiku plánovaného splacení, resp. nazývá se to doba prodlení a ty jednotlivé části pohledávek podle toho, jak dlouho jsou po splatnosti, se běžně podle znaleckých postupů nějak přeceňují. Česká znalecká na toto nerefletovala a celý objem pohledávek přecenila paušálně. Informace, které obžalovaný pro nový znalecký posudek předkládal, tzn. výpisy z katastru nemovitostí, popř. ještě smlouvy o prodeji některých pozemků, byly na katastru nemovitostí rovněž založeny a také znalci mohli prozkoumat sbírku listin, kterou vede rejstříkový soud, aby se dostali k podrobnějším informacím, které by jim umožnily udělat ocenění v reálných hodnotách správně. Toto však Česká znalecká neprovedla. V těchto dvou položkách majetku se tedy skrývá základní problém hodnotový. Jde o to, že v souhrnu podíl obchodního nebo vlastního kapitálu připadající na jednu akcii, vyšel podle České znalecké nesrovnatelně níže, než tak, jak vyšel v případě, že se použily opravdu dobré, vhodné podklady.

Z dalších pochybení, která se na straně České znalecké vyskytují, je jedno metodické, souvisí s tím, že Česká znalecká ve snaze ocenit akcie k datu 2.7.2001 použila v rámci zjednodušení dvou údajů. Byl to údaj o hodnotě majetku připadajícího na jednu akcii k datu 31.12.2000, který byl převzat z těch účetních podkladů. Totéž provedli z podkladů týkajících se roku 2001, tedy 31.12.2001 a uvedli ve svém posudku, že hodnota akcie se mohla pohybovat v intervalu zjištěném na základě těchto dvou mezních časových okamžiků. Pochybení metodické tkví v tom, že metoda čistých aktiv, kterou použili pro ohodnocení akcie, neumožňuje, aby využívali informace, které k datu ocenění neexistovaly. Musíme vzít v potaz, že informace, které jsou v obchodním rejstříku založeny a jsou tedy k 31.12.2001, ve skutečnosti vznikaly mnohem později, byly k dispozici nejdříve v březnu, dubnu, květnu 2002. Další pochybení tkví ve špatných formulacích nebo ve vyjadřovacích postupech, které Česká znalecká ve svém posudku použila. Na otázky, které jednoznačně znějí jaká byla tržní hodnota nebo jaká byla obvyklá cena akcie k danému okamžiku, odpovídají velmi vágně. Odpovídají pojmy, které nejsou souměřitelné, nejsou totožné s pojmy, které jsou obsaženy v otázkách. Takže odpovídají na téma průměrná cena akcie ZDP na trhu je taková či taková. Nikde v jejich odpovědích se nedočteme, že tržní cena akcie je např. 17,92 Kč, což je údaj použitý v obžalobě. Policie ve svém návrhu obžaloby použila 15,- Kč, ale je to vedlejší, protože žádný z těchto údajů není tržní hodnotou akcie k 2.7.2001. Informace, které byly použity jako podklad pro obžalobu, byly čerpány z veřejného trhu, tj. RMS. Nejsou v tomto směru využitelné. Akcie ZDP byly akcie veřejně obchodovatelné. To je pojem platný do roku 2000. Poté byl změněn, nahrazen pojmem registrované cenné papíry. Nicméně Burza cenných papírů Praha vyloučila velmi záhy, ještě před rokem 1998, tento cenný papír z obchodování

právě z důvodu, že je tzv. málo likvidní, že se s ním téměř neobchodovalo a zůstal již jen jeden veřejný trh, a to byla organizace RMS, kde se s tím cenným papírem obchodovalo velmi málo. Ve znaleckém posudku je např. uvedeno, že za dlouhé období od 1998 až do roku 2001, bylo na trhu RMS cca 15 přímých obchodů, v nichž byla zjištěna průměrná cena nízká – pod 20 Kč. Jde o to, že RMS jako veřejný trh skončil daleko dříve, než k obchodu mezi společnostmi P[red] a E[nter] došlo. Dne 30.6.2000 se společnost, resp. její akcionáři na valné hromadě rozhodli právoplatně o tom, že se zruší veřejná obchodovatelnost tohoto cenného papíru a převede se z tzv. zaknihované podoby do podoby listinné. Tento proces probíhal do konce roku 2000. Dne 12.4.2001 bylo na RMS zataveno obchodování s tímto cenným papírem, což má ve svém důsledku ten dopad, že neexistuje od té doby dále pojem tržní cena na veřejném trhu nebo cena dosahovaná na veřejném trhu. K obchodu mezi společnostmi P[red] a E[nter] došlo 2.7.2001. Obžalovaný zastupoval stranu kupující a smyslem operace pro stranu kupující, pro společnost E[nter], bylo majoritní ovládnutí společnosti ZDP. Rok 2001 byl ještě rokem, kdy společnost E[nter] group byla v ekonomické kondici, i když první signály o tom, že to nemusí být nadlouho, zde již byly. E[nter] group chtěla dosáhnout majority, do té doby měla podíl na základním kapitálu ZDP do 50% a nákupem zhruba 16 až 17% se dostala přes 64%. Podíl na základním kapitálu společnosti, který je pod 50% a ten, který je nad 50%, mají odlišnou váhu právě v tom, že ten, kdo má ve svém vlastnictví víc než 50%, je schopen společnost ovládat. Do jisté míry je to žádoucí stav pro každého vlastníka. Existuje pak ještě druhá nebo další úroveň omezení, a to je někde na dvoutřetinovém podílu, který by znamenal opravdu zásadní volnost v rozhodování ve společnosti. Cílem a smyslem operace, kterou za společnost E[nter] podepsal na straně kupující, bylo získání majoritní většiny. Tak, jak již uvedl, skutečně sjednali cenu, která nebyla cenou tržní. K ceně dospěli po úvaze, že vlastní kapitál společnosti ZDP ve dvou letech, které znali z výsledků, které byly založeny ve sbírce listin, zprůměrovali. Byly to roky 2000 a předchozí rok 1999 a osobním jednáním cenu ještě poněkud snížili možná o 30 až 40,- Kč. Dostali se k ceně, která byla lehce pod hranicí 400,- Kč za ks. Tato cena, jak bylo shledáno revizním znaleckým posudkem firmy Znalex, leží uvnitř intervalu, kterým byly ohraničeny meze, ve kterých se obvyklá hodnota akcie pohybovala. Domnívá se, že nejsou naplněny předpoklady, na kterých stojí obžaloba, tedy že nedělali jednání ke škodě nebo ku prospěchu některé společnosti, ani to nebyl jejich cíl, cílem bylo ovládnutí společnosti ZDP firmou E[nter]. Firma E[nter] měla v té době kapacitu, zejména personální, k tomu, aby mohla ve společnosti ZDP rozumně zastávat funkce v představenstvu a dozorčích radách.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení k dotazu předsedy senátu obžalovaný vysvětlil, že v přípravném řízení na základě otázky policejního orgánu přemýšlel, kdo byl tím, kdo dal popud k uzavření smlouvy o převodu akcií. Bylo těžké říci, s takovým časovým odstupem, kdo u toho byl. Jednak o tom přemýšleli všichni, abych společnost ZDP ovládl. Pokud by měl říci, zda to byla paní P[red] nebo obžalovaný Ing. J[aroslav] J[aroslav] nebo sám obžalovaný, anebo někdo jiný, to opravdu neví. Nicméně důvodem, proč společnost E[nter] group akcie kupovala, byla tato snaha ovládnout společnost ZDP tak, aby měla rozhodující majoritu. K dalšímu dotazu, jaký byl záměr společnosti E[nter] se společností ZDP, obžalovaný vysvětlil, že společnost ZDP byl gigant, byl široce rozptýlen, výkon jeho činnosti, což byla dřevařská výroba, byl v celém kraji, dnes již v Plzeňském kraji a Karlovarském kraji. Společnost E[nter] tam měla podíl již dříve a věděli, že ZDP není v dobré kondici, byla to firma, která byla z historie poměrně zadlužená, výše úvěrů byla okolo 170 až 185 mil. Kč a museli řešit oddlužení této společnosti. Přitom shledávali další a další informace, které dříve nevěděli. Bylo nepochybné a jasné, že tato společnost se musela rozdělit a pokusit se zachránit jednotlivé subjekty, které byly její dceřinné společnosti v případě, že mají na to, aby svoji

výrobou a činností dokázaly generovat nějaký zdroj pro splácení úvěrů. To se v předchozí době již povedlo, protože zásadní restrukturalizace proběhla v roce 1999 a 2000 a zbývala matka, která na sobě měla ještě nějaké povinnosti vůči státu, byly to nějaké daňové nedoplatky, které potom vyhráli nad finančním úřadem ve sporech a jako jedna z možností, pro kterou bylo důležité ovládnout ZDP, zbývala prostá likvidace majetku, protože měli představu, že po vyplacení všech závazků by na akcionáře měl zbýt nějaký likvidační zůstatek. Co se týče vlastního provozování výrobní činnosti, v ZDP v té době zbývala výroba oken, která se dělala v Domažlicích. Zbývaly tam pronájmy majetku, který ZDP ještě měl ve vlastnictví, byly to různé pily, skladovací objekty. Část těchto majetků byla postupem doby odprodávána tak, jak bylo nutné splácet další a další splátky úvěru, které se podařilo zcela splatit a nebo přemístit v rámci schválených kroků s bankou na dceřinné společnosti, které ho splácely dál. Dále vysvětlil, že společnost E [redacted] byla prodejcem topenářské techniky, měla jednoho významného dodavatele, a to společnost K [redacted] [redacted]. V rámci jednání mezi společnostmi a tímto dodavatelem byla možnost nákupu akcií zmiňována, a to několikrát i s detaily tak, jak se v čase vyvíjel majetek společnosti ZDP a jak se vyvíjely potřeby. Jednak to byla forma jištění, kterou si mohli dovolit takto sjednat, k tomu ale nakonec nedošlo, protože došlo k vyhocení na trhu a společnost E [redacted] se pak dostala do problémů, pak by tam byl přímý profit z likvidačního zůstatku. Samozřejmě, že likvidační zůstatek je pojem, který je v teoretické rovině jasný, ovšem v praxi je to nutné chápat jako to, za kolik se podaří aktiva při likvidaci prodat. Zde chtěli, abych měli čas, protože ceny v tísni jsou špatné, nízké. Proto neuvažovali o překotně rychlém prodeji majetku. Nákup akcií tak po dobu reálného fungování společnosti E [redacted], tedy do pololetí roku 2003, pro tuto společnost neměl přímý ekonomický přínos. K dotazu, co dle jeho názoru vedlo společnost P [redacted] k prodeji akcií, obžalovaný uvedl, že nebyl v té době ani společníkem ani jednatelem společnosti P [redacted]. Tato společnost potřebovala dostát závazkům ke společnosti E [redacted] k čemuž nakonec došlo. P [redacted] na tomto obchodu vydělala řádově kolem 200.000,- Kč a současně se zbavila závazku vůči společnosti E [redacted]. Společnost P [redacted] neinkasovala kupní cenu v hotovosti, došlo k zápočtu mezi touto kupní cenou a s předchozími závazky, které měla ke společnosti E [redacted]. K dotazu státního zástupce obžalovaný uvedl, že hospodářské výsledky obchodní společnost E [redacted] byly v některých letech kladné, v některých byly záporné. Neví přesně, zda se to lámalo někdy v roce 1999 nebo 2000. Napřed byl příznivý stav, poté nepříznivý.

V přípravném řízení byli všichni svědkové vyslechnuti pouze formou úředních záznamů, obsah jejich vysvětlení je proto jako důkaz v řízení před soudem nepoužitelný. Některé z těchto osob soud předvolal jako svědky k hlavnímu líčení, u ostatních (L [redacted] P [redacted], B [redacted] P [redacted] a D [redacted] J [redacted]) bylo od jejich výslechu upuštěno, když výslech těchto osob nebyl navrhován ani státním zástupcem ani obžalovanými.

Svědék Ing. J [redacted] K [redacted] v hlavním líčení uvedl, že byl Krajským soudem v Plzni ustaven předběžným správcem ve společnosti E [redacted] dne 16.6.2003. Byl ustaven jako předběžný správce, jehož posláním podle zákona o konkurzu a vyrovnání bylo zejména zjistit a zajistit majetek a přezkoumat účetnictví společnosti. Při zkoumání účetnictví dospěl k závěru, že má o správnosti některých obchodních operací pochybnosti. Po několika měsících se nechal pozvat na policii, kde podal trestní oznámení. V následujícím období byl vyzván buď příslušnými komisaři nebo znaleckou společností Česká znalecká, a.s., aby poskytoval informace, které byl povinen poskytnout. Koncem roku 2003 začal připravovat zprávu o majetkovém stavu společnosti E [redacted]. Na základě této zprávy Krajský soud v Plzni 24.1.2004 prohlásil konkurs. V souladu se zákonem pak byl ustaven správcem konkursní

podstaty a je jím dodnes. Konkurs ukončen není, dochází tam ještě k některým procesním záležitostem ve vztahu ke konkursní podstatě. K dotazům předsedy senátu potvrdil, že účetnictví za roky 1999, 2000 a 2001 bylo kompletní, všechny dokumenty, které byly žádány, poskytl policii či znalci. V době prohlášení konkurzu byly v majetku úpadce akcie společnosti ZDP. Akcie byly v konkurzním řízení řádně vydraženy v dražbě na základě znaleckého posudku, jejich nominální hodnota se pohybovala kolem 200.000.000,- Kč. Cena byla podstatně omezena dvěma ručitelskými závazky. Se zástupcem věřitelů bylo rozhodnuto, že je třeba přistoupit ke zpeněžení akcií, připravila se první dražba, ta se neuskutečnila, protože dražební organizaci byl odejmut souhlas České národní banky, byla vyhlášena druhá dražba, ta se uskutečnila. Zúčastnil se jeden vydražitel a získal akcie za vyvolávací cenu. Jednalo se o balík akcií o různých nominálních hodnotách. Dražil se jako celek, vydražil se řádově za 5.000.000,- Kč. Dražba proběhla v roce 2006. Vyvolávací cena byla konzultována se zástupcem věřitelů. K dotazům obhájce uvedl, že neví, kdy vznikly ručitelské závazky společnosti ZDP, o nichž hovořil. Upřesnil, že společnosti Česká znalecká, a.s., poskytoval informace až v pozici správce konkurzní podstaty, nikoli jako správce předběžný. Jako předběžný správce ve zprávě pro soud uvedl, že v daném čase si netroufl dospět k názoru, že je společnost E [REDACTED] předlužená a postavil návrh na prohlášení konkurzu na skutečnosti, že společnost měla více než dva věřitele a delší dobu nebyla schopna plnit splatné závazky.

Svědék Ing. J. J. vysvětlil, že společnosti L., a.s., P. a E., potažmo ZDP, tvořily v té době určitý koncern podle obchodního zákoníku. V podstatě svědek, jeho bratr, obžalovaný Ing. J. J., a obžalovaný Ing. S. P. všechny tyto společnosti ovládali majoritou, někde 100%, někde méně, ZDP ovládali na 78%. Proto se rozhodli, že nebudou mít roztržštěné akcie ZDP po různých společnostech, rozhodli se je soustředit v jedné. Dominantní společností byla E., kde nebyla do té doby soustředěna majorita. Byl základní problém, jak stanovit cenu převodu s ohledem na daňové zákony a obchodní zákoník, nenapadl je trestní zákoník. Zjistili, že tento druh akcií (akcií ZDP), které drželi, se neobchoduje na veřejném trhu, obvyklá cena neexistuje. Proto se rozhodli, hlavně s ohledem na daňové zákony, že při převodu akcií ze společnosti P. do společnosti E. musí pečlivě dbát, aby převod byl realizován za cenu, která odpovídá co nejpřesněji majetku společnosti ZDP, který se dá vyjádřit z účetnictví. Protože neexistoval žádný předpis, žádný návod, jak tuto cenu stanovit, vzali vlastní kapitál ZDP za poslední dva roky, udělali průměr. Věděli, že ZDP už vlastní kapitál má snížený o 10 mil. Kč, protože probíhal soud s finančním úřadem o vrácení nebo o nezaplacení určitých daňových záležitostí a vypadalo to, že soud vyhrají. Také se ukázalo v průběhu dalších let, že měli pravdu a z rozhodnutí Nejvyššího soudu byl zrušen rozsudek a finanční úřad rezignoval na svoji pohledávku. Věděli též, že jsou v majetku ZDP pozemky po celých Čechách, které byly do společnosti vloženy při vzniku národního podniku ZDP v 50. letech, v ceně třeba 10 haléřů za 1 m². V účetnictví se cena nedá změnit. Věděli ale, že účetní cena pozemků není obvyklá cena. Proto odhadli navýšení základního kapitálu a stanovili určitou cenu za jednu akcii. Nakonec se ukazuje, že třeba právě pozemky v Aši, které byly oceněny za pár haléřů v 50. letech, byly v letech 2000, 2001, 2002 prodávány řádově za 300,- Kč za 1 m². Když si potom přečetl obvinění, vůbec nerozuměl, co policie vlastně chce, protože z hlediska postupu, jak to podle názoru policie měli udělat, byl šlo o klasický daňový únik podle daňového zákona. Nemohli přece prodat za 1.000.000,- Kč majetek v hodnotě 40.000.000,- Kč. K dotazu předsedy senátu doplnil, že kupní cena za akcie byla zaplacená započtením vzájemných pohledávek a závazků, které vznikly v minulosti mezi společnostmi P. a E.. Ve společnosti P. neměl svědek v té době výkonnou pravomoc, nebyl

v žádném statutárním orgánu, ve společnosti E [redacted] byl členem představenstva, dále tam byl pan obžalovaný Ing. S [redacted] P [redacted] a paní Z [redacted] P [redacted]. O provedení transakce s akciemi rozhodl svědek a obžalovaný Ing. S [redacted] P [redacted]. Ve společnosti ZDP byl rovněž členem představenstva. K dotazu předsedy senátu, zda transakce přinesla společnosti E [redacted] nějaké výhody, svědek vysvětlil, že z toho nebyl žádný hmatatelný efekt v tom smyslu, že by se hromadily peníze na účtu. Zjednodušila se celá struktura a hlavně E [redacted] oficiálně disponoval většinou. Nebylo to tak, že P [redacted] něco vydělal a E [redacted] prodělal nebo obráceně. Vše bylo narušeno konkursem. Kdyby neprobíhal konkurs, skončilo by to tak, že společnosti I [redacted], E [redacted] a P [redacted] by byly pomocí fúze sloučeny do jedné společnosti. K dotazu ohledně prosperity společnosti E [redacted] vysvětlil, že společnost nebyla předložena, tzn. vlastní kapitál nebo majetek převyšoval závazky. Společnost měla jednoho rozhodujícího věřitele, a to byla společnost K [redacted], a.s., která dodávala zboží. Bývalý zákon o konkurech a vyrovnání byl postaven tak, že stačilo, že byla splněna podmínka, že E [redacted] nezaplatil některé faktury déle než tři měsíce. Šlo o osobní vztahy. K dotazu obhájce uvedl, že z hlediska concernu, o němž hovořil, byla operace s akciemi účetně neutrální. Dále uvedl, že když přebírali ZDP, byla to společnost, která se stala ze státního podniku akciovou společností, které hrozil konkurs a měla 150 mil. Kč dluhů v roce 1997. Podařilo se jim společnost téměř oddlužit, zůstal tam dluh cca 20 mil Kč. Plán byl provozy, které neměly perspektivu, zlikvidovat, prodat, vypořádat se s lidmi a nechat to základní, co funguje a to dlouhodobě provozovat. Jako majoritní akcionáři v budoucnu očekávali určité zisky z podílů, které ve společnosti měli. Když bylo svědkovi předstřeno, že akcie ZDP z majetku společnosti E [redacted] byly správcem konkurzní podstaty prodány za 5.000.000,- Kč, svědek uvedl, že dle jeho názoru měly hodnotu nejméně 75.000.000,- Kč. Je mu známo, že nabyvatel akcií nabízel na internetu nemovitosti z majetku ZDP asi za 70.000.000,- Kč.

Svědkyne Z [redacted] P [redacted] nebyla schopna s ohledem na časový odstup uvést žádné podstatné údaje. Pouze potvrdila, že ve společnosti E [redacted] byla v představenstvu. Odchodní a finanční stránku věci řídili obžalovaný Ing. S [redacted] P [redacted] a svědek Ing. J [redacted], ona měla na starosti účetnictví a jednání s finančním úřadem.

Svědkyne Ing. J [redacted] K [redacted] a [redacted] K [redacted] využily svého práva nevypovídat.

V přípravném řízení byla opatřena kopie smlouvy o koupi akcií, která byla uzavřena mezi prodávající společností P [redacted], zastoupenou jednatelem společnosti, obžalovaným Ing. J [redacted] J [redacted], a kupující společností E [redacted] zastoupenou členem představenstva, obžalovaným Ing. S [redacted] P [redacted]. Smlouva byla podepsána dne 2.7.2001, předmětem prodeje bylo 76 538 kusů akcií společnosti ZDP v nominální hodnotě 600,- Kč za jednu akci, kupní cena byla stanovena na 30.420.000,- Kč. Originál této smlouvy se nepodařilo opatřit, svědek Ing. J [redacted] K [redacted] sdělil, že v účetnictví společnosti E [redacted] založen není. Přesto je možné dospět k závěru, že se jedná o smlouvu, na základě níž došlo k převodu uvedených akcií, neboť to potvrdil obžalovaný Ing. S [redacted] P [redacted].

Na základě obsahu této smlouvy, výpisů z obchodního rejstříku citovaných v úvodu odůvodnění rozsudku a výpovědi obžalovaného Ing. S [redacted] P [redacted] a svědka Ing. J [redacted] J [redacted] dospěl soud k závěru, že došlo k uskutečnění části jednání uvedeného v popisu skutku v obžalobě, konkrétně prokazatelně došlo k tomu, že dne 2.7.2001 uzavřeli obžalovaný Ing. J [redacted] J [redacted] jako jednatel společnosti P [redacted] a obžalovaný Ing. S [redacted] P [redacted] jako člen představenstva společnosti E [redacted] v Chebu kupní smlouvu, na jejímž základě bylo

z majetku společnosti P█████ převedeno do majetku společnosti E█████ █████ 76 538 ks akcií emitenta společnosti ZDP v úhrnné nominální hodnotě 45.922.800,- Kč za sjednanou kupní cenu 30.420.000,- Kč, přičemž obžalovaný Ing. J█████ J█████ současně byl členem dozorčí rady společnosti E█████ █████ a obě společnosti měly stejný předmět činnosti, konkrétně koupi zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej.

Došlo tedy k tomu, že obžalovaný Ing. J█████ J█████, který byl členem orgánu a společníkem v obou společnostech zúčastněných na obchodu, přičemž obě společnosti měly stejný předmět podnikání, uzavřel za jednu z nich smlouvu mezi těmito společnostmi. Obžalovaný Ing. S█████ P█████ tuto smlouvu uzavřel jménem společnosti druhé a byl přitom informován, že obžalovaný Ing. J█████ J█████ zastával funkce v obou společnostech. Aby však jednání obžalovaných mohlo být posouzeno jako trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, 4 trestního zákona (respektive jako pomoc k tomuto trestnému činu v případě obžalovaného Ing. S█████ P█████), bylo by nezbytné prokázat, že smlouva byla obžalovanými uzavřena na úkor jedné z nich a druhá společnost či jiný subjekt získal prospěch přesahující 5.000.000,- Kč.

Obžalovaný Ing. S█████ P█████ popřel, že by smlouva byla uzavřena na úkor některé ze zúčastněných společností a že by kdokoli z transakce získal na úkor některého z účastníků smlouvy prospěch, tím méně pak prospěch přesahující 5.000.000,- Kč. V pozici svědka jeho výpověď potvrdil i Ing. J█████ J█████. Oba shodně vysvětlili, jakým způsobem byla stanovena a dohodnuta kupní cena za akcie.

K problematice ceny akcií, které byly předmětem obchodu, byly v průběhu trestního řízení zpracovány znalecké posudky. Již v přípravném řízení byl zpracován znalecký posudek (a dodatek) společností Česká znalecká, a.s. Posudek se zabýval mnoha otázkami souvisejícími s podnikáním společností E█████ █████ P█████, ZDP a I█████, a.s. Mezi jinými řešil též otázku, jaká byla tržní cena akcií emitovaných společností ZDP ke dni 2.7.2001. Ocenění bylo provedeno majetkovou metodou, neboť jiné metody, například metodu srovnávací či výnosovou, považoval zpracovatel za nepoužitelné. Pomocí majetkové metody dospěl zpracovatel posudku k závěru, že substanční hodnota společnosti ZDP činila ke dni 31.12.2000 166.080.000,- Kč a hodnota jednoho kusu akcie společnosti tak činila 341,- Kč. Substanční hodnota společnosti ZDP činila ke dni 31.12.2001 134.179.000,- Kč a hodnota jednoho kusu akcie společnosti tak činila 276,- Kč. Hodnota jednoho kusu akcie společnosti ke dni 2.7.2001 se tedy dle závěru tohoto posudku pohybovala v intervalu od 276,- Kč do 341,- Kč. V dodatku pak zpracovatel uvedl, že v tomto intervalu se pohybovala obvyklá hodnota jednoho kusu akcie uvedené společnosti, přičemž se přiklání blíže k nižší z uvedených hodnot, neboť cena akcií měla v průběhu roku 2001 klesající tendenci. Zpracovatel dodal, že realizační cena akcií společnosti dosažená při přímém obchodu odráží obchod s velmi malým počtem akcií a nelze z ní dovozovat žádné závěry o tržní ceně akcií.

V průběhu řízení před soudem byl do spisu založen obhajobou znalecký posudek zpracovaný společností Znalex s.r.o. Posudek splňoval všechny formální náležitosti a byl jako důkaz v hlavním líčení proveden. I v případě tohoto posudku zpracovatelé použili ke stanovení ceny akcií společnosti ZDP majetkovou metodu, neboť shodně se zpracovatelem znaleckého posudku společností Česká znalecká, a.s., dospěli k závěru, že použití jiné metody není možné. Zpracovatelé dospěli k závěru, že je možno vycházet jen z údajů ke dni 31.12.2000, neboť jediné tyto údaje mohly být účastníkům obchodu s akciemi známy, údaje ke dni 31.12.2001 byly získány mnohem později. Hodnota vlastního kapitálu společnosti ZDP

ke dni 30.6.2001 činila v závislosti na použité alternativě ocenění pohledávek 191.912.000,- Kč až 225.552.000,- Kč a tržní hodnota a obvyklá cena jedné akcie společnosti ZDP ke dni 2.7.2001 se tedy pohybovala v intervalu od 394,- Kč do 464,- Kč.

V hlavním líčení byli vyslechnuti zpracovatelé obou uvedených posudků. Zpracovatelé znaleckého posudku společnosti Znalex s.r.o. vysvětlili, že rozdíl v ocenění majetku společnosti ZDP oproti výsledku, k němuž dospěl zpracovatel posudku za společnost Česká znalecká, a.s., je dán mimo jiné tím, že zpracovatelé za společnost Znalex s.r.o. vycházeli jen z údajů známých v době realizace obchodu s akciemi, tedy z údajů ke konci roku 2000. Především ale zpracovatelé vysvětlili, že na rozdíl od všech ostatních složek majetku společnosti, u nichž akceptovali ocenění zpracovatelem společnosti Česká znalecká, a.s., v případě ocenění pozemků a krátkodobých pohledávek dospěli k jiným závěrům o jejich hodnotě. Dospěli k závěru, že účetní cenu pozemků dle účetní evidence společnosti ZDP nelze považovat za cenu obvyklou, neboť vychází z cen, za které byly pozemky nabyty před mnoha lety, bez jakékoli korekce a neodpovídá tak aktuálnímu stavu. Pořizovací (a tím i účetní) cena pozemků ve vlastnictví společnosti ZDP činila 17.155.000,- Kč. Na základě údajů zjištěných z obchodů uskutečněných s některými pozemky společnosti dospěli zpracovatelé k závěru, že tržní cena pozemků ve vlastnictví společnosti ke dni 31.12.2000 se pohybovala v intervalu od 95.655.000,- Kč do 111.167.000,- Kč. Pokud jde o krátkodobé pohledávky, zpracovatelé si opatřili podrobnější podklady, na jejichž základě rozdělili pohledávky do několika skupin podle doby po jejich splatnosti a dospěli k závěru, že celková hodnota pohledávek společnosti ZDP ke dni 31.12.2000 se pohybovala v intervalu od 34.518.000,- Kč do 52.646.000,- Kč.

Zpracovatel znaleckého posudku společnosti Česká znalecká, a.s. v hlavním líčení vysvětlil, že krátkodobé pohledávky ocenil jednotnou srážkou ve výši 15% jejich účetní hodnoty a dospěl k závěru, že ke dni 31.12.2000 jejich hodnota byla 65.187.000,- Kč, ke dni 31.12.2001 pak 32.948.000,- Kč. Dále uvedl, že v souladu s právními předpisy o účetnictví uvažoval ceny pozemků ve vlastnictví společnosti ZDP ve výši uvedené v účetní evidenci. Byl seznámen se znaleckým posudkem zpracovaným společností Znalex s.r.o. a uvedl, že metoda, kterou zpracovatelé použili k ocenění pozemků, je dle jeho názoru nesprávná. Nelze totiž použít údaje o prodeji některých pozemků v pozdější době v některé konkrétní oblasti ČR tak, že se matematicky vztáhnou i k jiným pozemkům v jiné oblasti ČR. Obecně ale připustil, že pokud by se provádělo určení obvyklé ceny pozemků ve vlastnictví společnosti ZDP ke dni 2.7.2001, nepochybně by se dospělo k vyšší ceně, než byla cena v účetní evidenci společnosti. Zpracovatel znovu zdůraznil, že prodejní cena akcií při realizaci několika obchodů s malým množstvím akcií v předmětném období nevypovídá nic o obvyklé ceně těchto akcií a připustil, že cena při obchodu s několika kusy akcií může být výrazně jiná, než cena při obchodu s větším počtem akcií, při němž kupující získá kontrolní balík akcií společnosti.

Soud tak dospěl k závěru, že zpracovatelé obou znaleckých posudků se plně shodli v tom, že jedinou možností, jak zjistit obvyklou cenu akcií společnosti ZDP, je použití majetkové metody, tedy zjištění, jaká část majetku společnosti připadne na jeden kus akcie. Soud se přiklání k názoru vyslovenému zpracovateli posudku za společnost Znalex s.r.o., že při realizaci obchodu dne 2.7.2001 ještě nebyly známy údaje o hospodaření společnosti ke dni 31.12.2001, proto tyto údaje nelze při stanovení ceny akcie zohledňovat. Bude-li se tedy vycházet z údajů známých ke dni realizace obchodu, tedy z údajů, které mohli mít k dispozici účastníci obchodu, zpracovatelé znaleckých posudků se shodují v ocenění všech podstatných částí majetku společnosti ZDP s výjimkou krátkodobých pohledávek a pozemků. U

krátkodobých pohledávek dospěl k vyšší hodnotě zpracovatel znaleckého posudku za společnost Česká znalecká, a.s., když je ocenil částkou 65.187.000,- Kč, zatímco zpracovatelé posudku za společnost Znalex s.r.o. maximálně částkou 52.646.000,- Kč. Pokud jde o ocenění pozemků, soud je přesvědčen, že nelze za výchozí údaj považovat cenu pozemků dle účetní evidence společnosti, neboť ta evidentně neodráží obvyklou cenu pozemků v době, kdy došlo k realizaci obchodu s akciemi. To připustil i zpracovatel znaleckého posudku za společnost Česká znalecká, a.s., který účetní ceny ve svém posudku použil. Že pozemky ve vlastnictví společnosti měly nepochybně vyšší než účetní hodnotu, je zřejmé z listinných důkazů předložených obhajobou, z nichž plyne, za jaké ceny byly pozemky (byť v pozdější době) prodávány.

Nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného Ing. S. [redacted] P. [redacted] (podpořené výpovědi svědka Ing. J. [redacted] J. [redacted]), že prodejní cena akcií při předmětném obchodu byla stanovena v podstatě též majetkovou metodou, když účastníci obchodu vzali v úvahu údaje o majetku společnosti ZDP, které měli k dispozici, tedy za roky 1999 a 2000. Obžalovaným pak nelze ani vyčítat, že uvažovali s vyšší, než účetně evidenční cenou pozemků ve vlastnictví společnosti ZDP, když v tom jim plně za pravdu dali zpracovatelé posudku za společnost Znalex s.r.o. a obecně též zpracovatel posudku za společnost Česká znalecká, a.s. Pokud dospěli k ceně 397,50 Kč za jednu akcii, je to výrazně při spodní hranici ceny akcie stanovené znaleckým posudkem společnosti Znalex s.r.o. a jen mírně (rozdíl přibližně 15%) nad horní hranici ceny akcie stanovené znaleckým posudkem společnosti Česká znalecká, a.s., který ovšem uvažoval s cenou pozemků dle účetní evidence, tedy s cenou podhodnocenou. V žádném případě tak nelze tvrdit, že obchod s akciemi byl uzavřen na úkor společnosti E. [redacted] [redacted] nebo že společnost P. [redacted] tímto obchodem získala majetkový prospěch. Do majetku nabyvatele akcií, tedy společnosti E. [redacted] [redacted] totiž přešla práva k majetku společnosti ZDP v odpovídající hodnotě, navíc nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného Ing. S. [redacted] P. [redacted], že společnost E. [redacted] [redacted] tímto obchodem získala výraznější majoritu v ovládání společnosti ZDP. Nelze ani uzavřít, že by obžalovaní obchod uzavřeli v úmyslu získat pro někoho prospěch, tím méně pak prospěch velkého rozsahu. Zde je třeba zmínit, že obžaloba tvrdí, že obvyklá cena akcií, které byly předmětem obchodu, činila 1.372.326,- Kč. Z toho plyne, že obvyklá cena jedné akcie společnosti ZDP by měla být 17,93 Kč. Není však zřejmé, jak k této ceně státní zástupce došel, když ani jeden ze znaleckých posudků takovou cenu neuvádí.

Pro úplnost soud dodává, že měl k dispozici i kopie smluv uzavřených mezi společnostmi E. [redacted] [redacted] a svědkyní I. [redacted] K. [redacted]. První smlouvou je smlouva o dlouhodobém úvěru, podle které se svědkyně I. [redacted] K. [redacted] coby věřitelka, zavázala poskytnout společnosti E. [redacted] [redacted] úvěr ve výši 3.000.000,- Kč. Čerpání úvěru mohlo začít dne 15.1.2000, úrok byl sjednán ve výši 14% p.a. Smlouva byla podepsána dne 10.1.2000, za společnost E. [redacted] [redacted] svědkyní Z. [redacted] P. [redacted]. Dne 14.9.2000 byl stejnými osobami podepsán dodatek k uvedené smlouvě, podle kterého byla úvěr zvýšen na 10.000.000,- Kč. Dne 29.10.2001 byla mezi společnostmi E. [redacted] [redacted] jako kupujícím a svědkyní I. [redacted] K. [redacted] jako prodávající uzavřena smlouva o uzavření smlouvy budoucí, podle které se smluvní strany zavázaly uzavřít v období od 8.1.2002 do 31.1.2002 kupní smlouvu. Předmětem prodeje byly akcie společnosti ZDP v celkové nominální hodnotě 45.922.200,- Kč, kupní cena byla dohodnuta na 15.000.000,- Kč. Za společnost E. [redacted] [redacted] smlouvu podepsal svědek Ing. J. [redacted] J. [redacted]. Dne 21.12.2001 byla mezi stejnými subjekty, tedy společnostmi E. [redacted] [redacted] zastoupenou svědkem Ing. J. [redacted] J. [redacted] a svědkyní I. [redacted] K. [redacted], uzavřena smlouva o vzájemném započtení pohledávek, podle které společnost měla za svědkyní pohledávku ve

výši 24.878.000,- Kč, svědkyně za společností pohledávku ve výši 3.957.000,- Kč. Zápočet byl proveden k datu 21.12.2001 a výsledkem bylo trvání pohledávky společnosti za svědkyní ve výši 20.921.000,- Kč. Dne 8.1.2002 byla mezi stejnými subjekty uzavřena další smlouva, podle níž svědkyně postoupila společnosti E■■■■■■■■■■ svoji pohledávku ve výši 6.000.000,- Kč za společností L■■■■, a.s., za cenu 5.921.000,- Kč. Dne 9.1.2002 byla mezi stejnými subjekty uzavřena kupní smlouva, podle níž svědkyně prodala společnosti E■■■■■■■■■■ celkem 76 537 kusů akcií společnosti ZDP v nominální hodnotě 45.922.200,- Kč za cenu 15.000.000,- Kč. Téhož dne byla uzavřena i další smlouva o vzájemném započtení pohledávek, podle které společnost měla za svědkyní pohledávku ve výši 20.921.000,- Kč, svědkyně za společností pohledávky ve výši 15.000.000,- Kč a 5.921.000,- Kč. Tyto pohledávky byly započteny ke dni 9.1.2002 a obě strany tím byly finančně vyrovnány. Dále měl soud k dispozici kopie souvisejících dokumentů. Konkrétně dokumentu nazvaného Potvrzení obchodu, z něhož plyne, že prodávající společnost P■■■■, zastoupená obžalovaným Ing. J■■■■ J■■■■, prodala dne 6.7.2001 svědkyni L■■ K■■■■ 72 837 kusů akcií společnosti ZDP, v nominální hodnotě 600,- Kč za kus, za celkovou kupní cenu 1.347.484,50 Kč, a dále kopii příjmového pokladního dokladu vystaveného společností P■■■■, podle kterého byla dne 6.7.2001 přijata od svědkyně L■■ K■■■■ částka 1.347.484,50 Kč. Z uvedených dokumentů by mohlo vyplývat, že balík akcií společnosti ZDP v počtu 72 837 kusů měl být prodán dne 6.7.2001 společností P■■■■ zastoupenou Ing. J■■■■ J■■■■ svědkyni L■■ K■■■■ za cenu 18,50 Kč za jeden kus akcie a balík akcií téže společnosti v počtu 76 537 kusů byl dne 9.1.2002 prodán svědkyni L■■ K■■■■ společnosti E■■■■■■■■■■ za cenu 196,- Kč za jeden kus akcie. I tyto údaje znali zpracovatelé znaleckých posudků, kteří ocenili akcie společnosti ZDP a na jejich závěrech to nic nezměnilo. Pokud jde o transakce, které by mohly vyplývat z dokumentů uvedených v tomto odstavci, je třeba dodat, že nikdo ze zúčastněných osob se k pravosti dokumentů v procesně použitelné formě nevyjádřil a tyto transakce nebyly ani předmětem dokazování v přípravném řízení, tudíž ani v řízení před soudem. Proto k nim soud nebude zaujímat žádná další stanoviska.

Závěr soudu po vyhodnocení všech důkazů provedených v hlavním líčení je takový, že se sice zčásti stalo jednání, které je popsáno v obžalobě, ale nebylo prokázáno, že by toto jednání bylo trestným činem. Proto byli oba obžalovaní zproštěni obžaloby ve smyslu § 226 písm. b) trestního řádu.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojil správce konkursní podstaty společnosti E■■■■■■■■■■ a.s., Ing. J■■ K■■■■, CSc. Ten před zahájením dokazování v hlavním líčení vznesl požadavek, aby oběma obžalovaným byla uložena povinnost zaplatit do konkursní podstaty společnosti E■■■■■■■■■■ a.s., společně a nerozdílně částku 29.047.674,- Kč. Protože byli oba obžalovaní obžaloby v plném rozsahu zproštěni, byl správce konkursní podstaty s uplatněným nárokem ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho

přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 4. března 2009

JUDr. Milan Štejr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková